

Fotocercle i Foto-pres'85

Després del parèntesi nadalenc apareixen dues manifestacions col·lectives de fotografia per tal de felicitar-nos la vista en aquest 1986 a tots els interessats en el món de la imatge.

Josep Merita

La primera de les exposicions, Fotocercle, és una denominació del grup de fotògrafs aplegats a recer del Cercle de Belles Arts. *Contrasts*, titulen les trenta-tres imatges ofertes com a targeta de presentació d'una iniciativa de major abast.

Per primera vegada, després de molts intents anteriors, s'ha aconseguit reunir una quantitat tan nombrosa de fotògrafs, com ara Alberola, Alexandre, Algarra, Càncer, Miracle Candela, Paco Caparrós, Chirivella, Carrazoni, Jesús Ciscar, Miquel Cerdà, Rafa de Luís, Carles Francesc, Guillem Fernández, Ferro, Victòria Garcia, Garnica, Lluís Giro-nès, Eduard Ibàñez, Francisc Jarque, Robert Martí, Josep A. Mateu, Josep Merita, Joaquim Michavila, Molines, Paco Moltó, Juanjo Monzó, Montanana, Salva Orts, Toni Ortega, Anna T. Ortega, Josep V. Rodríguez, Ricard Salom i Jordi Vicent.

L'origen d'aquesta proposta es perd en l'obscuritat dels temps. Durant molts anys ha estat intenció de diversos grups de fotògrafs d'organitzar mostres dels seus quefers, poques vegades, però, han cristal·litzat. En els darrers anys la fotografia s'ha posat de moda i els fotògrafs viuen una certa efervescència que els fa sortir de les catacumbes —redaccions i laboratoris— i organitzar mostres col·lectives i retrospectives. En conseqüència, apareixen especialistes, galeries, crítics i institucions, que copsen el poder d'atracció de la imatge. És aleshores que els fotògrafs, notaris gràfics dels esdeveniments, esdevenen espectadors i es fa el muntatge d'aquesta exposició.

Quant al material gràfic exposat, hi ha una voluntat de contrast ben explícita tant pel que fa a l'obra de cada

autor en particular, com pel que fa a l'obra col·lectiva.

Val a dir que una imatge no és representativa d'una obra —com sol passar en les antologies—, atesa la limitació d'espai i el desig d'incloure-hi un major nombre de participants.

Cada fotògraf sembla haver triat imatges de síntesi dintre del seu estil. Per als poc introduïts, totes les fotos tindran un caire novedós i el conjunt els semblarà heterogeni.

Amb aquesta mostra de fotografia de creació els autors pretenen demostrar a manera de presentació que els fotògrafs poden ser autònoms, que tenen idees i que és un tòpic pensar

JESÚS CISCAR

que són uns autodidactes que van amb la bossa al muscle caçant imatges que més tard, al laboratori, plasmaran en paper.

Utilitzen el fòrum que els ofereix el Cercle de Belles Arts —d'aquí el nom de Fotocercle— com a lloc on discutir els seus projectes i intentar cons-

truir un vell somni: la fotografia també es art.

Com a anècdota cal ressenyar que hi ha una vella fotografia de Sorolla realitzada pel fotògraf Antoni Garcia —el seu sogre— en un racó d'aquesta entitat. Esperem que serà testimoni d'aquesta aventura que ara comença.

JORDI VICENT

Com un terratrèmol gràfic arriba *Foto-pres'85*. Les imatges que han constituït la notícia les tenim ara ací. Un bombardeig visual que produeix esglai, riure i dolor.

Aquest any, en la tercera convocatòria d'aquest certamen organitzat per la Fundació Caixa de Pensions, el grau de participació ha anat en augment. De 168 fotògrafs a 181, amb 1.168 instantànies, davant les 922 de l'any anterior. La mecànica d'aquest concurs estableix sis blocs: Instantànies, Cultura i Societat, Esports, Retrats, Política i Natura, amb dues formes de presentació: fotos úniques i sèries, i s'atorguen tres premis per modalitat. Aquesta explicació és necessària, ja que la «serpent modular» on és muntada la mostra resulta confusa per al públic visitant.

El jurat va estar compost per nou membres i actuà de president el fotògraf valencià Agustí Centelles, que ha faltat recentment (1 de desembre de 1985).

Pel que fa als premis, aquest jurat ha estat més exigent que el dels anys anteriors. Només 28 premis sobre 36

possibles, amb 8 deserts, que, com en altres ocasions, han correspost a Natura i Esports.

El gran premi Foto pres'85 ha estat per a José M. Fernández Casado, de l'Agència EFE (Bilbao), per «Guerra a les drassanes». Bilbaí de 23 anys, que s'havia iniciat en la fotografia als 16 anys, a l'octubre de 1979 començà a col·laborar amb l'Agència EFE, on ara treballa. Val a dir que és la primera volta que es presenta a un concurs.

Jesús Ciscar, Albert Aymani i Manuel Hernández de León han assolit dos premis cadascun.

A banda del valencià Jesús Ciscar (*El País*), s'han seleccionat imatges de Jordi Vicent (*EL TEMPS*), Carles Francesc (*El País*) i Paco Grau (*Ciudad*, d'Alcoi).

Euskadi —la reconversió naval—, la guerra entre uniformes i monos, han abassegat l'atenció del jurat. El vell dilema de premiar l'esdeveniment i la dificultat o la qualitat fotogràfica s'ha resolt, en aquesta convocatòria, en la primera opció.

Molts dels participants han arriscat el físic per tal de cobrir aquests focs creuats.

La competència entre els fotògrafs és, a més, dura. No és suficient arribar al lloc de la notícia, sinó obtenir les millors imatges, tot lluitant amb els altres mitjans de difusió. Aquesta exposició permet cada any visionar d'una vegada la selecció de les millors fotografies de premsa realitzades per gent de totes les comunitats autònomes. Aquesta és, doncs, una ocasió única per a tots els interessats pel món de la imatge. □

CARLES FRANCESC

Dalt, aspecte de Foto-pres'85. Baix, d'esquerra a dreta, les fotografies exposades de Jesús Ciscar, Carles Francesc i Jordi Vicent, tres col·laboradors d'EL TEMPS.

JORDI VICENT

